

వంకర వైదిక శాస్త్రము

విజ్ఞాన ప్రకాశనము

ప్రయాణ మంటేనే తలనొప్పి నాకు. అపైన రైలు ప్రయాణమంటే మరీను 'మేక్ ట్రావెల్ ఏ పెషర్' అని రైల్వేవాళ్ళు పాసింజర్లకి చెప్పడమేకాని అందుకోసం వారాట్టేకృషి చేస్తున్నట్లు కనిపించదు మన రైళ్ళను చూస్తే. అయినా తప్పదు. రైలు ప్రయాణం సామాన్యుడి బతుకులో ఓ నెననరీ యీవిల్, తల వంచక తప్పదు. నాగరికతా, విజ్ఞానాభివృద్ధులలో యిదోభాగంమరి.

కిటికిటలాడిపోతూ వచ్చి ఆగింది రైలు. ఆ జనాన్ని చూసి ఓ వంక భయమూ మరోవంక జాలి కలుగు తున్నా. నా ప్రయాణాన్ని - నుఖ వంతం మాట దేముడెరుగు కనిసం దుఃఖరహితంగానేనా సాగించుకోవా లన్న ఆశతో - మానవ యత్నం లేనిదే విధి కూడా సహకరించదు కదాని-టుటయర్ కండక్టర్ ని సీటు వరం కోరుతూ ఓ రూపాయి అందిం బాను. నిజానికి నాకాట్లే ఆశలేదు. తప్ప అలా వుందిమరి.

ఏ కళనున్నాడో కండక్టరు నేలువు సీటువరం ప్రసాదించేశాడు. నాకు రావలసిన అర్ధరూపాయికి బదులు ఓ విరునవ్వొదిలి - "పద మూడు" అన్నాడు యిక వెళ్ళ మన్నట్లు. అర్ధం చేసుకుని - నా అర్ధ

రూపాయ అర్ధం అడగలేక... మన మెంబులోకినడిచాను. రెండో గుబు వేశా... లేదో అనుమానం వచ్చింది. నేనెక్కంది జనరల్... పాల్ల మెంబెమో అని. కాని-కాదుట... కంట్ కరు వట్టి జాలి గుండె... వోలు అడ... ని వాడిది. అర్ధరూపాయి అడ నం... యి వ్వ ని వాడి... పాప మన ట్లు పెట్టెలోకి అను... తిస్తు న్నా... పాసింజర్లు మా... లో ఏం చే... రు? కిటికిటలాడే... నరల్ కం... ట్లుమెంటులోకంటే... టుయ ర్లో నిలువోడం నయం అనుకుని దీని... కి వస్తూంటారు.

పదమూడో నంబరు సీటు కోసం వెదుకుతూ రైలు పెట్టెలో ప్రయాణం సాగించాను. సీట్లలో... తో... డంగా... మనుషులు... మను షుల... మనుషులు. నిజంగా మన దేశ... నాభావాలా అదుపుతప్పి పెరిగి పో... నట్లే ఉంది.

మనుషులని తప్పించుకంటూ నా... యి చేరుకుందుకు న... వడం నాన... యాతనగానూ ఉంది. క్రొదను వేరు... నగా, బటానీల తొక్కులు... సిగరెట్లనునీ, పీకటూ. టిఫినుతిని పారే... న అకులు... అరటి తొక్కలు మడ... కులు కట్టిన నీళ్ళ... అంతా బుర... బురదగా. రోళ్ళుగా, అస

వ్యాంగా, భుడాలంగా వుంది. మన వాళ్ళు - వాళ్ళు శుభంగా ఉండరు. మరొకరినీ వుండనివ్వరు మనకి సివిక్ సెన్స్. శుభతాదృష్టి పూర్తిగా లోపించాయనడానికి యీ రైలు పెట్టె కంటే వేరే నిదర్శనం ఏం కావాలి? జోళ్ళు లేకుండా కాలుపెట్టామో ఆ కాలు నరుక్కోవలసిందే తప్ప ప్రాయశ్చిత్తం వుండదు.

అక్కడెవరో పోట్లాడుకుంటున్నట్లుంది. ఆ గొంతు లింతవరకూ విని పిస్తున్నాయి. వెళ్ళాను. అటోకరూ, యిటోకరూ సీటుమీద అడ్డంగా తిరిగి అవేశమూ, ఆయాసమూ పడి పోతూ వాదించేసు కుంటున్నారు. వాళ్ళు రచయితలో, రాజకీయ వాదులో?

దురదృష్టవశాత్తూ నాపదమూడో నంబరు - వాళ్ళిద్దరి మధ్యా ఉంది! వాళ్ళు నన్ను గమనించేటట్లు లేరని ఓ రెండు నిముషాలు నిరీక్షించి నిరారణ చేసుకున్నాక - విధిలేక - నా హక్కుని వారికి తెలియ జెప్పకొని నా సీటు అక్రమించుకున్నాను. ఇక మొదలైంది నా కష్టం. అటు పన్నెండూ, యిటు పద్నాలుగూ... ఆ వెవిలోనూ, యీ వెవిలోనూ ఒకటే హోరూ, బోరూ. ఎదుటి సీటాయన వీలయినంత పెద వాల్యూములో

ట్రాన్సిస్టరు పెట్టేశాడు - సంగీతం కూడా ప్రాణాంతకంగా పరిణమించ గలదని నిరూపించడానికా అన్నట్లు. రైలు చప్పుడు... ట్రాన్సిస్టరు సంగీత ధ్వని పన్నెండూ పద్నాలుగుల అరుపుల వాదన... ఎక్కడ నుంచో చంటిపిల్లల ఏడుపు... ముష్టివాడి బొంగురు గొంతుపాలా... దానికి లయగా చెక్కల విడతలు... భగవం తుడా! నాకు బ్రహ్మ చెముడెందు కిప్పించావు కావు?

సహ ప్రయాణీకులభ్యంతర పర వినవో రేడియోలు పెట్టవద్దన్నట్టే - వాదనలు చేయరాదని కూడా రైల్వే వాళ్ళు పాసింజర్లకి వినతి సమర్పిస్తే ఎంత బాగుండేది? ఉహు... లాభం లేదు. ఈదేశంలో ప్రజలకి కూడా గుడ్డా తప్ప - స్వాతంత్ర్యాలను అనేకం యిచ్చేసింది ప్రభుత్వం. అమాయక ప్రజలు స్వాతంత్ర్యాల తోనే తృప్తిపడిపోతున్నట్లున్నారు.

నాకు యోగవిద్య తెలిసుంటే నిశ్చయంగా తాత్కాలికంగా నా కర్ణేంద్రియాను బంధించి ఉంచు కునే వాడినే రైలు దిగేవరకూ.

పోసి... దృషి మరల్చుకుందామా అంటే

రైలు పెట్టెలోకి చూడడం అన్న ప్రశ్నలేదు. ఆ తడి... బురదా... అతి జుగుప్సాకరంగా వున్నాయి. కిటికి లోంచి బయటకు చూస్తూ ఆలోచనల నటువేపు తిప్పదామనుకుంటే - ఆ కిటికి హుక్స్ కి ఓష్టాన్నూ, వాటతు బాటిలూ వేలాడుతున్నాయి వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా! ఈ తరదేశపు కొన్ని ఆలయాలలో దేముణ్ణి సరిగా చూడ నీయకుండా తెర అడ్డం తెచ్చేస్తూంటారు. కిటికి అవతలి ప్రకృతిని చూడటానికి అలాటి అడమే వుంది మరి.

వాష్ బేసిన్ తాలూకు పైపు వగి లిందట. అందువేత రైలు పెట్టెలోకి మరీ మరీ నీళ్ళు వచ్చేస్తున్నాయి. నా సీటు కింద తడి తగలడంతో - కాళ్ళెత్తుకుని యిబ్బందిగా కూర్చున్నాను.

ఇక - విధిగా - పన్నెండూ పద్నాలుగుల వాదన వినక తప్పలేదు.

పన్నెండూ - పచ్చి కమ్యూనిస్టులూ వున్నాడు. "ధనవంతులంతా దుర్మారులూ దుష్టులూ దుర్వృద్ధులూ దుశ్శాసనులూ. వీళ్ళే పేదవాళ్ళ కండలు కొరికి తినేస్తూ, రక్తంపీల్చి తాగేస్తూ పందికొక్కులూ బలిసిపో తున్నారు" అంటాడు.

ఆ గొంతు వాడిదే. నా కళ్ళముందు చీకటి మెరుపు మెరిసి నట్లయింది. కంపించిపోయాను. వాడి మాటలలో ముళ్ళి పొదల్లాటి అర్థాలు, రక్తం చెట్లలాటి రాక్షస భావాలు. నాకు నిలువెల్లా నీరసం ముంచుకొస్తూంది. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

వద్దాటు గంటాడు కదా— “ఏ మనిషి అమాయకుడుకాడు. బ్రతుకు—మనిషిని దిద్దుతుంది. అవకాశాలంటూ వస్తే ఎవరయినా బేసే దొక్కటే... ఎదుటివాడి తలమీద కాళ్ళు పెట్టి పైకి పోతాడు. ఇది— యీజీ మనీ కాలం... ఎంతో తప్పని సరి అయితే తప్ప ఏమనిషి కష్టపడి పనిచేసి పైకి రావాలనుకోడు. ప్రపంచమూ, మనుషులూ నైతిక

ను కాలమీదకాక ఆర్థిక సామ్రాజ్య వివేకం నడుస్తున్నారంటే.”
 సుప్రసంగా యిది వాళ్ళ వాదనా శం. నాకు తెలుసు. నేముడు నా దా లేదా అన్న విషయంలాగే యిది ఎటు తేలని సంగతే వాళ్ళు అసిపోయి ఆపవలసిందే కప్ప అవకాశం తెగదు. అనుష్ఠానార్థం ఎప్పుడో? ఇటువంటి సందర్భాల్లో ఎవరి కంఠ శక్తి ఎక్కువయితే

వారిదే గెలుపు. రెండో వాడిది వట్టి కంఠశోషే బౌతుంది.
 ఏమయినా—వాళ్ళు నా ఆలోచనలని కదిపి కుదిపారు. అలా జరగదుకానీ—ఒకవేళ వాళ్ళిద్దరూ నన్ను తీర్పు చెప్పమంటే నేనేం చెబుతానా అని ఆలోచించసాగాను. ఆలోచనలు ఒక్కొక్కప్పుడు మనిషికి బాలాఉపకారం చేసి పెడుతూంటాయి. ముఖ్యంగా—పరిసరాలు మనిషి

కనుకూలంగా లేనప్పుడు. రైలు పెట్టెసాధారణంగా బాగుండకుండానే వుంటుంది. మానసికంగా కాలక్షేపం దొరికితే యీ వైతరణిని కొంత తక్కువబాధతో దాటవచ్చు. అందుకే కాబోలు రైలు స్టేషన్లలో పుస్తకాలూ, పత్రికలూ ఎక్కువగా అమ్ముడు పోతూంటాయి. పుస్తకం చదవడమంటే—మన చుట్టూవున్న పరిసరాలను అధిగమించి మరో ప్రపంచం

లోకి చూస్తూ కూర్చోగలగడమే కదా?

యావత్ప్రపంచమూ, సర్వజనా వళి-అర్థిక నూతనాలమీదే నడుస్తూం దన్నది చాలావరకూ నిజమే అయినా ఎందుకో అచేదు నిజం అంగీకరించ లేకపోతున్నాను. నాది కొంచెం బాద న్నవు ప్రవృత్తి. కాదనను. కాని- మరీ డబ్బుకోసమే మనిషింటే ఎలా ఒప్పుకునేది? మమతలు... స్నేహంత్యాగం ... నీతి... పవిత్రత ... యివన్నీ రూపాయినోట్లు ముందు కొట్టుకుపోతాయంటే- మనసు విల విల లాడుతుంది. మనం చూడలే నంత మాత్రాన మరేమీ లేవనడం మూరత్వమే బెతుంది. జీవితం అనే ఎనుగు పరిశీలకులకు కొంత మేర మాత్రమే కనపడి, మిగిలిన మేరకు అంధులుగానూ అజ్ఞానులు గానే మిగులుతుంది. అది దాని అనందం.

ధనమే ప్రపంచలీల అని పూర్తిగా ఒప్పుకోనూలేక, మాననూలేక నాలో నేను నతమతమూతూ రైలు గమ నాన్నీ, కాలగమనాన్నీ కూడా మరచి పోయానేమో. కంపార్టుమెంటు కాళి ఐంది-నిలుచున్న వారిమేరకు. నేను దిగవలసిన స్టేషనూ దగ్గర పడు తోంది. పన్నెండూ పద్నాలుగు లింకా వాదించుకుంటూనే ఉన్నారు. టుటయిర్ కదా అనే ధీమాతో కాబోలు పాసింజర్లు తమసామాన్లను యధేచ్ఛగా అస్తవ్యస్తంగా పడేసు కుని వాటివంకే చూడడంలేదు.

“ప్యాన్లు తిరగడం చేయండి కండ కుగారు!”

“ఐతే నేనేనేనేనేది? ప్రాధున్న యాటిలు చాలు నా ప్రాణం తియ్యి కనిక.”

తన కంపార్టుమెంటులో దీపాలు లక్కపోయినా, పంకాం తిరక్క యినా సరిచూడడం తన పనే దన్నట్లు చిరాకు పొడు కండ రు.

బెదరిన సామాన్లనీ... గలీజుగా న్న రైలుపెట్టెనీ చూడలేక పోతు యును. బాధపడుతున్నాను. ఈ స్టాండ్ అప్రీసియేషన్ అలాంటి లేక తోలేదు. కానీ మరీ యింత దుర్భర యైన వాతావరణాన్ని పరిసరా నీ భరించి ఆస్వాది చ గలిగే యికి నేను బేరుకోలేదు. ఇది- మాటు టయర్- జనరల్ కంపార్టు మెంటు కేం తీసిపోయిందని?

కిటికీవేపు చూద్దామని - దిష్టి య్ముల్లా- వెక్కిరిస్తున్నా వేళా కిం చేస్తున్నట్లు వేళాడుతున్న యిటర్ బాటిలూ, కాఫీ ఫ్లాస్కూ, ముఖుల ముఖాలు చూస్తామంటే- మటపట్టి... అనన్యాయం వాళ్లు పుష్టి నేలమీదకు జరిపితే బోయ్! వద్దు వద్దు. చూరూధూ? చిసినట్లు... తడిగా... విస్తృతంగా. లాగ.

ఇంతలో.... అది- మృగంలా లేదు. కాని- నాలుగు కాళ్ళమీదా పాకుతూ న్నూంది....మెల్లగా తిమ్మెల్లగా

మనిషిలానూ లేదు. మనిషి మిత్ర లా పాకడం దేనిక?

జాగ్రత్తగా పరికించాను ఆ వింతమనిషి... సీట్లకిందకు చూడదూరుతూ... మెల్లగాపాకుతూ. మనిషే!

వొంగి పాకుతూ... సీట్లకిందా.. నేల మీదా శుభ్రం చేస్తూ.... ఆ తొక్కులూ బురదా శుభ్రం చేస్తూ, అదేదో బంగారం కలిసిన క్వార్టెస్ లాగ - మెడకింద వేలాడుతున్న సంవిలో భద్రం చేసూ... తుడు స్తున్నాడు!

నిశ్చయంగా వాడు రైల్వే ఉద్యోగికాడు ఎందుకంటే... వాడు తన విధిని సక్రమంగా శ్రద్ధగా నిర్వహిస్తున్నాడు మరి! వాడు తుడిచినంత మేరా శుభ్రం బెతూంది నువ్వెవరు మహానుభావా?

మరోజన్మ ఎత్తిన - మహాత్మా గాంధీవా ఎవరు నువ్వు నీకీ పాసింజర్ల మీద ఎంత శ్రద్ధ! జాలి!! దయ!!!

తుడిచి-ఆ బుగిసీ బురదనీ మెడ వేలాడుతున్న సంవిలోకెత్తుకుంటూ ఒక్కొక్క సీటూదాటిపోతున్నాడు మా సీటూ దాటివెళ్ళాడు

“మీలాటి కాపిటలిస్టులు కాదు మనుషులని యింత దిగజార్చింది? అవకాశం తీసుకున్నాడు పన్నెండ్ల

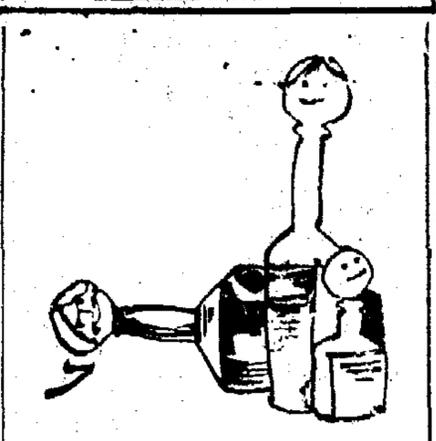
“వాడూ చాలా ధనవంతుడూ కాపిటలిస్టు ఐపోదామనేమో! నవ్యాడు పద్నాలుగు.

“అనంభవం మీరు మరి అసాధ్యాలు మాట్లాడుతున్నారు! నేల ఈడే వాడు కాపిటలిస్ట్ కాగలడా?”

“ఎప్పుట్టలో ఏపాముందో? ఏవని వెనుక ఏమాళ్ ఉందో? ఎవరు బెప్పగలరు? ఇప్పుడందరి మనుషుల ధ్యేయమూ ఒక్కటే. కను మూసి తెరిచేంత త్వరగా-మట్టిని బంగారం చేసేసి మరో బిర్లా ఐపోదామని. ప్రతివాడికీ యీజీ మనీ అంటే క్రేజే...”

“కావచ్చు. కానీ - యీ తుడిచి వాడి సేవను గుర్తించడం మానేసి- వాడి పనికి మోటివ్స్ అపొదించడం ఏం న్యాయం? ఏ పూట తిండి ఆ పూట తినగలిగితే అదే మహద్భా గ్యంగా భావించుకుని మురిసిపోయే ముష్టిబ్రతుకు వాడిది. వాడు రాజ్యా లేలాలనుకుంటాడా?

ఐదునిముషాల్లో వాడు ఒక్కొక్క సీటు దగరికీ రాసాగాడు - మెడలో వేలాడుతున్న వెత్తనంవితో. వచ్చి-

ఒక బ్రాందేయవాది భక్తితో తన పిల్లలకి ఇలా పేర్లు పెట్టు కున్నాడు విస్కే శ్వరరావు సారానందం రమ్మరాణి బీరుబాబు శిన్నుల

బ. సుకుందరావు (హైదరాబాద్)

“బాబూ!” అంటూ బెయి జొపు తున్నాడు వాడి గొంతు దీనంగానూ విలక్షణంగానూ ఉంది ఓసారి వింటే ఆ వికృత స్వరం మళ్ళీ మరచి పోలేం చాలా కాలంవరకూ

పాసింజర్లలో ఎవరోతప్ప వాడికి డబ్బులు వేయడం లేదు. వేసినా ఐదో పదో పైసలు అంతే ఎక్కు వాడి మీద జాలి వేస్తూంది వాడి సేవను గుర్తించని పాసింజర్ల మీద అనన్యాయం వేస్తోంది. వాడు నాకు ఉన్నతుడిలా మనిషిలా అనిపిస్తు న్నాడు. అత్యాభిమానాన్ని చంపు కుని అడుక్కోవడంలేదు వాడు పని చేసి-ప్రతిఫలం కోరుతున్నాడంటే. అటువంటివాళ్ళని ప్రోత్సహించ వద్దా? మనలో చాలా మంది ముష్టి చేస్తారు-పుణ్యం కొట్టేదామన్న ఆశతో. అంతే తప్ప శ్రమకి తగ ప్రతిఫలం యివ్వడం కూడా చాలా మంచిపని అని గుర్తించరు.

వాడు ఒకసారి పిలుస్తున్నాడు బెయిజొపుతున్నాడు. ఇంక కదిలి పోతున్నాడు. నాకు జాలి వేస్తూంది వాడిని చూస్తున్నకొద్దీ అడగందే అమ్మయినా పెట్టదే. పాసింజర్లు నీకు డబ్బులిస్తారా? ఒకటికీ రెండు సార్లుగని బెప్పాలనిపించింది వాడి ధోరణి వాడిదే మనుషుల తత్వం తెలిసేనట్లు ఎవరినీ రెండోసారి అడ గడంలేదు. వేసే మహారాజు అడ

ఈ తరమే!

నువ్ వాచ్చేప్పుడు ఓ 'ఉత్తరం' కూడా పట్టుకు రావోయ్!

వీసీ, బ్రాండ్ సిం వాడ్డా సార్ల ఉత్త 'రం' ఒక్కటే రావాలి!!

ఇవాళే

"నేను, నా భార్య ఒక ఒప్పందానికొచ్చాం. దాని ప్రకారం నేను, అమ్మ ముప్పుయిరోజులు మాట్లాడుకో" అన్నాడు కుటుంబరాష్ నన్నాసిరావ్ తో.

"అయితే నీకంటే అదృష్టవంతుడివ్వవం చంలో లేడు" అభినందించాడు నన్నాసిరావ్.

"కాని ఎంచేస్తాం"

"అదేమిట్రా!"

"ఇవాళే ముప్పుయ్యోకోజా!" ఏడుపు మొహంతో అన్నాడు కుటుంబరాష్.

-పి.ఆర్. భానుమూర్తి (కడప)

క్కుండానే వేస్తాడు, వెయ్యదలుచుకోనివాడు అరచి గి పెట్టినా చేయి విడవడనేది వాడికి పూర్తిగా తెలిసిన నిజమేమో? అదే వాడి ఆసుభవమేమో!

నా వద్దకూ వచ్చాడు. జాలిగా చూస్తూ-ఓ పావలా వేశాను. అయినా వాడికళ్ళు అనందంతోనూ, ఆశ్చర్యంతోనూ పెదవి కాకపోవడం నాకాశ్చర్యమే కలిగించింది. ఇంతవరకూ వాడికెవరూ పది పైసలకంటే వేసినట్లు లేదు. కలిమిలేములు... కష్టసుఖాలు... హెచ్చుతగులూ-అన్నీ సమానమే అనుకునే యోగిలా నిర్వికారంగానూ, నెమ్మదిగానూ కదిలిపోయాడు ముందుకి.

ఆశ్చర్యకరంగా - వన్నెండా, వధూలుగూ కూడా వాడికి డబ్బు లివ్వలేదు! సేవ విలువ తెలుసుకోలేని మనుషులు. నిజంగా వాడు నాకు మానవసేవకుడూ మాధవ సేవకుడూ అనే అనిపిస్తున్నాడు.

రైలాగింది. నేను దిగవలసిన సేవనదే. కొన్ని గంటలుండి-అర్ధరాత్రి రైలుకి వెళ్ళాలి.

రెస్ట్రూములో విశ్రాంతి తీసుకున్నాను. ఏమీ తోచడం లేదు. రాత్రయిందేమో ప్లాటుఫారం కొంత ప్రశాంతంగా ఉంది. ఏదో రైలు వచ్చి ఆగినట్లుంది. ప్లాటుఫారం మీద పవార్లు చేస్తున్నాను. ఆ చివర నుంచి యీ చివరవరకూ నడుస్తున్నాను. ఒకవోట... జనంలేనివోట... వేలు వీసలు... దోబూచులా... కుంటున్న వెట్టుకింద నుంచి మాట్లాడుతున్న పుతూంటే ఆగాను

వనెలాగుందిరా ఇయళ? వరి ముఖం సూశానో ఏవో? అడుగ్లు వాగునేడు. పరను వార వ్రావోతేపోయే, పావలాకాసేనా వార లేదు. సెవి రింగులమాట చేస్తు రుగు, సెప్పలేనా దొరకేనేడు. ఎక్కడా పాసింజరకి కాగర్ల ఎక్కడ వైపోతన్నాది. నంచీడ సెత్త పోనా సెత్తేతప్ప ఏటీనేడు. ముద నన్ను రోజు-మునుపేనయిం

గొంతు-వాడి కళ్ళముందు చీకటి వరుపు మిరి నట్లుంది కంపించిపోయాను. వాడి మాటలలో ముళ్ళపొడలలాటి ఆర్కాటు. రక్కిన వెట్టలాటి గాక్షన చావలు.

నాకూ అటాగేవుంది నువీడూ సెత్త మిగిలింది. ఆకరికి మిగిడివి అడక్కున్నాను కూడా... అప్పు తరత... "పాసింజర్లు మనకేమన్నా అమ్మలూ అయ్యలూ ఏటి అడుక్కుంటే ఏసెయ్యడానికి? నాకూ రూాయి డబ్బులకంటే దొరికనేడు. అదే మూలకి? ఆశ్చర్య పరసో, సెట్టింగో, పెన్నో, వాచీయో, కళ్ళ జో, పారేసుకుంటేనేరా మనకి వంగ. నెలకో రెణ్ణెల్లకో శాస్సు తగికిపోదునే ఈసారి డెడెక్కెటం పడు ఎంకటేస్వర్లుకి తివతెం కనకి దణ్ణమెట్టుకుని ఎక్కడాం. గుంలుపడకు. పద... కోయి టీ తాదాం."

నాకు నిలువెల్లా నీరసం ముంపు కొన్నాంది. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి ఆ పడిచేవాడికి కావలసింది పాసింజర్ల యిచ్చే ప్రతిఫలం కానేకాదు. వాని ఆజాగ్రతగా పారేసుకునే వచ్చులు! అందుకే ఆ మెడలో నువీలో అంత భద్రంగా ఆచెత!

అక్కడ-రెండు చెత్తపోసలు! ఇటు చూశాను. దీపాలవెలుగులో వెలుస్తున్న వట్టాలు. పూస్తున్న కొద్ది అవి కదులుతూ... కానాగుల్లా వెలికలు తిరుగుతూ...

వంకరలు....వంకరలు... వంకరలు... ఆ వట్టాలు వంకరలు... మనుషుల బతుకులు మరి వంకరలు నవళ రేఖలూ, నవ్యమైన బతుకులూ

లేనే లేనట్లు వంకర తిరుగుతూ... గీతలూ బతుకులూ... *

లేనే లేనట్లు వంకర తిరుగుతూ... గీతలూ బతుకులూ... *

అందానికి ప్రతిరూపం!
22-బంగారుకపరింగు

గాళ్ళు కపరింగువరు
విలువ 100/- (ఎయిర్ కండిషన్) | ముద్రాపాత్రాన్ని ముద్దాకండి | ముద్రాపాత్రాన్ని ముద్దాకండి | ముద్రాపాత్రాన్ని ముద్దాకండి

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఎజెన్సీలు ఇవ్వబడుచున్నవి
VIJAYA ADVTG
CA-47

త్వరలో వస్తోంది!
ఆంధ్రభూమి
సచిత్ర
మాసపత్రిక

ఉగాది ఉచిత కానుక

నూతన ప్రయోగం - వివోద, విప్లవ, ప్రయోజనాత్మక చిత్రాలు గల కోలాహలం సవలా సాహిత్యం వదవండి.

నాగినీ పబ్లికేషన్స్
మిర్యాలగూడ-508207.
కల్లా నల్లగొండ (A.P.)

రూ. 5, 000/- విలువగల నగదు మరియు బహుమతులను గెలుపొందండి-ఎంట్రి ఫీజు లేదు

మొత్తం 34కు నమూనా మొదటి బహుమతి :- రెలివిజన్/రిఫ్రెజిరేటర్ లేదా రూ 3000/-నగదు. కన్సోలేషన్ బహుమతులు :- అమెరికన్ డిజైన్ చీరలు లేదా సగం ధరకు జపాను మోడల్ ట్రాన్సిస్టర్. ప్రత్యేకత గల సౌల్యాషన్ కు మొదటి బహుమతి ఇవ్వబడును. ఒకే విధంగా వుండే సౌల్యాషన్ లకు కన్సోలేషన్ బహుమతులు ఇవ్వబడును. ఇది అమ్మకాలను అభివృద్ధి చేయుటకు ఏర్పాటు చేయబడిన పథకం. ప్రమోటర్ల నిర్ణయమే అంతిమమైనది. చట్టబద్ధమైనది.

1	16	13	4
11	6	7	10
8	9	12	5
14	3	2	15

నమూనా ప్రకారం తెల్లకాగితంపై పదహారు ఖాళీ చతురస్రాలను తయారు చేయండి. 2 నుండి 17 వరకుగల అంకెలను, ఒక్కొక్క అంకెను ఒకసారిమాత్రమే ఉపయోగిస్తూ ఏటవాలుగా, అడ్డంగా మూలలు ఎటుకూడినా మొత్తం 38 (ముప్పైనినిమిది) వచ్చేలా ఈ ఖాళీ చతురస్రాలను నింపండి. ఫలితాలు తెలియగానే పోస్టేజి మరియు ప్యాకింగ్ ఫీజులను చెల్లించవలసినదిగా విజేతలకు తెలియజేయబడుతుంది విజేతలకు అందజేయబడే ఉత్తరంలో పేర్కొన్న పద్ధతి ప్రకారం బహుమతులు పంపబడుతవి. ఒక్కొక్క కుటుంబం నుండి ఒక ఎంట్రి మాత్రమే పరిశీలించబడును. మొదట్లో స్వీకరింపబడిన ఎంట్రికి రూ 101/- నగదు ఇవ్వబడును. ఎంట్రిలను 20 రోజులలోగా అంద చేయాలి

OLYMPIC TRADERS (AB)
Post Box No. 9425 Delhi-110051